มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คณะบริหารธุรกิจ

บทที่ 7 การใช้ฟังก์ชันข้อความ (String Functions)

อาจารย์ผู้สอน
อ.ดร.กัตตกมล พิศแลงาม
สาขาวิชาระบบสารสนเทศ

หัวข้อการเรียน

7.1 ฟังก์ชันเกี่ยวกับข้อความ

- 7.1.1 ฟังก์ชันแปลงตัวเลขเป็นข้อความ
- 7.1.2 ฟังก์ชันจัดการเกี่ยวกับข้อความ
- 7.1.3 ฟังก์ชันค้นหาและแทนที่ข้อความ
- 7.1.4 ฟังก์ชันใช้ดึงอักขระบางส่วนจากข้อความ

7.2 การประยุกต์ใช้งานฟังก์ชันข้อความกับงานธุรกิจ

- 7.2.1 การเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อเดิมเป็นคำนำหน้าชื่อใหม่
- 7.2.2 การแยกนามสกุลออกจากชื่อ

7.3 สรุป

ฟังก์ชันในกลุ่มข้อความ ถูกใช้เพื่อจัดการกับข้อมูลที่เป็นข้อความไม่ว่าจะเป็นการแปลงจากตัวเลขเป็นข้อความ การค้นหาและแทนที่ การดึงอักขระที่ต้องการออกมา ซึ่งถือว่าเป็นประโยชน์อย่างมากในการทำงานจริง ๆ เช่น การใช้เปลี่ยนข้อความที่พิมพ์ผิดพลาด การเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อ การค้นหาชื่อ หรือนามสกุล เป็นต้น

7.1 ฟังก์ชันเกี่ยวกับข้อความ

ฟังก์ชันข้อความสามารถแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มย่อย ๆ เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจและใช้งานได้แก่ ฟังก์ชันแปลงตัวเลขเป็นข้อความ ฟังก์ชันจัดการเกี่ยวกับข้อความ ฟังก์ชันค้นหาและแทนที่ข้อความ และฟังก์ชันใช้ดึงอักขระบางส่วนจากข้อความ

7.1.1 ฟังก์ชันแปลงตัวเลขเป็นข้อความ

ฟังก์ชันกลุ่มนี้ทำหน้าที่ในการแปลงค่าตัวเลขให้เป็นข้อความ ได้แก่ ฟังก์ชัน BAHTTEXT, TEXT, VALUE และ CHAR ตัวอย่างการทำงานเช่น ฟังก์ชัน BAHTTEXT ที่ใช้แปลงค่าตัวเลขให้เป็นข้อความแบบตัวอักษรเพื่อแสดงจำนวนเงินเป็นภาษาไทย หรือแปลงข้อความให้เป็นตัวเลขเพื่อนำไปทำการคำนวณค่า อื่น ๆ ต่อไป ฟังก์ชัน VALUE ที่ใช้แปลงตัวเลขแบบข้อความให้เป็นค่าตัวเลขที่จะนำไปทำการคำนวณได้ เป็นต้น

- **ฟังก์ชัน BAHTTEXT** คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่แปลงตัวเลขเป็นจำนวนเงินภาษาไทย (บาท) ที่เป็นตัวอักษร

รูปแบบฟังก์ชัน BAHTTEXT
=BAHTTEXT(Number/Cell Reference)

Number/Cell Reference คือ ค่าตัวเลข ตัวเลขแบบข้อความหรือตำแหน่งอ้างอิงของเซลล์ ที่เก็บค่าตัวเลขหรือสูตรที่ให้ผลลัพธ์เป็นค่าตัวเลขที่ต้องการ นำมาแปลงเป็นจำนวนภาษาไทย (บาท)

ตัวอย่าง 7-1: การใช้ฟังก์ชัน BAHTTEXT

ตัวอย่างที่กำหนดให้ เป็นตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน BAHTTEXT เพื่อแปลงค่าตัวเลข เช่น ตัวเลข ที่เป็นข้อความ ตำแหน่งเซลล์อ้างอิงที่มีค่าตัวเลขและสูตรที่ผลลัพธ์เป็นตัวเลข เป็นจำนวนเงินภาษาไทย (บาท) เป็นตัวอักษร

	A
1	5,215, 650

สูตร	ผลลัพธ์ (จำนวนเงินบาทภาษาไทย)	คำอธิบาย
=BAHTTEXT(1.75)	หนึ่งบาทเจ็ดสิบห้าสตางค์	แปลงข้อมูลตัวเลขเป็นจำนวนเงินภาษาไทย
=BAHTTEXT("10,150")	หนึ่งหมื่นหนึ่งร้อยห้าสิบบาทถ้วน	แปลงข้อมูลตัวเลขที่เป็นข้อความเป็นจำนวนเงินภาษาไทย

สูตร	ผลลัพธ์ (จำนวนเงินบาทภาษาไทย)	คำอธิบาย
=BAHTTEXT(A1)	ห้าล้านสองแสนหนึ่งหมื่นห้าพันหกร้อยห้าสิบบาทถ้วน	แปลงค่าข้อมูลในตำแหน่งเซลล์ที่เก็บค่าตัวเลขเป็นจำนวนเงินภาษาไทย
=BAHTTEXT(A1*7%)	สามแสนหกหมื่นห้าพันเก้าสิบห้าบาทห้าสิบสตางค์	แปลค่าคำตอบที่ได้จากสูตรคำนวณเป็นจำนวนภาษาไทย

จากตัวอย่าง การใช้ฟังก์ชัน BAHTTEXT จะเห็นได้ว่า การใช้ฟังก์ชัน BAHTTEXT จะคืนค่าคำตอบเป็นจำนวนเงิน (บาท) ภาษาไทยเป็นข้อความ ดังนั้น การใช้ฟังก์ชัน BATHTEXT จึงสามารถใช้ร่วมกันกับอักขระอื่น ๆ ที่เป็นข้อความเพื่อทำให้ผลลัพธ์ดูสวยงามยิ่งขึ้น โดยใช้เครื่องหมาย & ช่วยในการเชื่อมข้อความ

ตัวอย่างเช่น ต้องการให้การแสดงผลจำนวนเงิน (บาท) ภาษาไทยที่มีดอกจันเพื่อเน้นย้ำความสำคัญ สูตรการใช้งาน คือ

="**" & BAHTTEXT(1000) & "**"

ผลลัพธ์ที่ได้ คือ **หนึ่งพันบาทถ้วน**

- ฟังก์ชัน TEXT คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่จัดรูปแบบตัวเลขให้เป็นข้อความโดยให้มีรูปแบบตามที่ระบุ และสามารถจัดรูปแบบการแสดงผลตัวเลขแบบข้อความตามที่ต้องการ เช่น การใส่เครื่องคอมม่า (,) การให้แสดงเป็นชื่อวันในสัปดาห์ หรือชื่อเดือน เป็นต้น

รูปแบบฟังก์ชัน TEXT
=TEXT(Value, Format_Text)

Value คือ ค่าตัวเลข ตัวเลขแบบข้อความ หรือตำแหน่งอ้างอิงของเซลล์ที่เก็บค่าตัวเลขหรือสูตรที่ให้ผลลัพธ์เป็นค่าตัวเลขที่ต้องการนำมาจัดรูปแบบ

Format_Text คือ รูปแบบของตัวเลขที่อยู่ในรูปข้อความที่ต้องการจัดรูปแบบ เช่น “#,###”, “mmmm” เป็นต้น

ตัวอย่าง 7-2: การใช้ฟังก์ชัน TEXT

ตัวอย่างที่กำหนดให้ เป็นตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน TEXT เพื่อจัดรูปแบบตัวเลขให้เป็นข้อความ ไม่ว่าจะเป็นตัวเลขที่เป็นข้อความ ตำแหน่งเซลล์อ้างอิงที่มีค่าตัวเลขและสูตรที่ผลลัพธ์เป็นตัวเลข เป็นรูปแบบของข้อความที่ต้องการ

	A
1	365,098.23

สูตร	ผลลัพธ์	คำอธิบาย
=TEXT(1750,"#,##0.00")	1,750.00	จัดรูปแบบตัวเลขเป็นแบบข้อความที่มีคอมม่าและทศนิยม 2 ตำแหน่ง
=TEXT("28/4/2020","dd-mmmm-yyyy")	28-เมษายน-2020	จัดรูปแบบวันที่แบบสั้นเป็นรูปแบบวันที่แบบยาว
=TEXT(55698.25,"฿#,##0.00")	฿55,698.25	จัดรูปแบบตัวเลขเป็นสกุลเงินแบบมีคอมม่าและทศนิยม 2 ตำแหน่งและมีสกุลเงินเป็นบาท (฿)
=TEXT(A1,"$#,##0.00")	$365,098.23	จัดรูปแบบตัวเลขเป็นสกุลเงินแบบมีคอมม่าและทศนิยม 2 ตำแหน่งและมีสกุลเงินเป็นดอลล่าร์ ($)
=TEXT(TODAY(),"dddd")	เสาร์	จัดรูปแบบวันที่ปัจจุบันที่ได้จากฟังก์ชัน TODAY() โดยกำหนดให้แสดงผลเป็นการระบุว่าเป็นวันอะไรในสัปดาห์ จากตัวอย่าง TODAY() จะแสดงผลวันที่ปัจจุบัน คือ วันที่ 7/02/2563 ซึ่งตรงกับวันเสาร์
=TEXT(TODAY(),"mmmm")	กุมภาพันธ์	จัดรูปแบบวันที่ปัจจุบันที่ได้จากฟังก์ชัน TODAY() โดยกำหนดให้แสดงผลเป็นการระบุว่าเป็นเดือนอะไร จากตัวอย่าง TODAY() จะแสดงผลวันที่ปัจจุบัน คือ วันที่ 7/02/2563 ซึ่งตรงกับเดือน 2 คือ เดือนกุมภาพันธ์

จากตัวอย่าง การใช้ฟังก์ชัน TEXT จะเห็นได้ว่า การใช้ฟังก์ชัน TEXT จะคืนค่าคำตอบเป็นการจัดรูปแบบตัวเลขให้ตรงตามที่ระบุ โดยสามารถจัดรูปแบบเป็นชื่อวัน หรือชื่อเดือน ซึ่งโดยปกติแล้ว สามารถจัดรูปแบบตัวเลขได้โดยใช้กลุ่มคำสั่งจัดรูปแบบ หรือการคลิกขวาเลือกรูปแบบเซลล์ (Format Cell) แต่การใช้ฟังก์ชัน TEXT จะช่วยให้การจัดรูปแบบหลากหลายมากยิ่งขึ้น

- ฟังก์ชัน VALUE คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่แปลงตัวเลขแบบข้อความ เช่น ตัวเลขที่อยู่ในเครื่องหมายคำพูด ให้เป็นค่าตัวเลขที่สามารถนำมาคำนวณค่าต่าง ๆ ได้

รูปแบบฟังก์ชัน VALUE
=VALUE(Text)

Text คือ ข้อความหรือค่าตัวเลขแบบข้อความ หรือตำแหน่งอ้างอิงของเซลล์ที่เก็บค่าตัวเลขแบบข้อความ หรือสูตรที่ให้ผลลัพธ์เป็นค่าตัวเลขแบบข้อความ ที่ต้องการนำมาเปลี่ยนให้เป็นตัวเลขที่สามารถคำนวณได้

ตัวอย่าง 7-3: การใช้ฟังก์ชัน VALUE

ตัวอย่างที่กำหนดให้เป็นตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน VALUE ข้อความหรือค่าตัวเลขแบบข้อความ ให้เป็นตัวเลขที่สามารถนำมาคำนวณได้

สูตร	ผลลัพธ์	คำอธิบาย
=VALUE(“22,500.75”)	22500.75	แปลงข้อมูลตัวเลขแบบข้อความเพื่อแปลงเป็นตัวเลขที่คำนวณได้
= VALUE(B2)	1450	แปลงค่าของข้อมูลแบบข้อความที่เก็บในตำแหน่งของเซลที่เพื่อแปลงเป็นตัวเลขที่คำนวณได้

การใช้ฟังก์ชัน VALUE มักจะประยุกต์ใช้ในกรณีที่มีการนำเข้าข้อมูลจาก Text File มาใช้ในการคำนวณและข้อมูลตัวเลขที่นำเข้ามากลายเป็นตัวเลขแบบข้อความทำให้ไม่สามารถนำไปคำนวณได้ ดังนั้น จึงต้องใช้ฟังก์ชัน VALUE เพื่อแปลงให้เป็นตัวเลขก่อน

- *ฟังก์ชัน* CHAR คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่แปลงเลขรหัสที่ต้องการให้เป็นอักขระ ตัวอักษร ช่องว่าง หรือสัญลักษณ์ ที่ตรงกับเลขรหัสนั้น ๆ

รูปแบบฟังก์ชัน CHAR
=CHAR(Number)

Number คือ เลขรหัสที่สามารถแปลงค่าเป็นอักขระ ตัวอักษร ช่องว่างหรือสัญลักษณ์ โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 1 ถึง 255

ตัวอย่าง 7-4: การใช้ฟังก์ชัน CHAR

ตัวอย่างที่กำหนดให้เป็นตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน CHAR เพื่อคืนค่าผลลัพธ์เป็นอักขระที่ต้องการ

สูตร	ผลลัพธ์	คำอธิบาย
=CHAR(64)	@	แปลงเลขรหัส 64 เป็นเครื่องหมาย @
=CHAR(38)	&	แปลงเลขรหัส 38 เป็นเครื่องหมาย &
=CHAR(33)	!	แปลงเลขรหัส 33 เป็นเครื่องหมาย!
=CHAR(47)	/	แปลงเลขรหัส 47 เป็นเครื่องหมาย /

การใช้ฟังก์ชัน CHAR มักจะประยุกต์ร่วมกันฟังก์ชันการคำนวณอื่น ๆ เพื่อให้คำตอบที่ต้องการยกตัวอย่างเช่น การใช้ร่วมกันฟังก์ชัน IF เช่น บริษัทแห่งหนึ่งต้องการตรวจสอบสถานภาพการสมรสของพนักงาน โดยหากพนักงานคนใดสมรสแล้ว คอลัมน์สถานภาพให้แสดงเครื่องหมาย (/) เป็นต้น ในกรณี สามารถประยุกต์ร่วมกันฟังก์ชัน IF โดยหากสมมุติให้คอลัมน์ที่เก็บสถานภาพการแต่งงานอยู่ที่คอลัมน์ C2 เขียนสูตรการคำนวณดังนี้

สูตรการคำนวณ

=IF(C2="สมรส",CHAR(47),"")

จากสูตรหากค่าที่เก็บอยู่ในตำแหน่งเซลล์ C2 มีค่าเป็นสมรสจริง จะให้แสดงคำตอบเป็นเครื่องหมาย (/) หากไม่ใช่ ไม่ให้แสดงคำตอบใด (ค่าว่าง)

💻 : *ในการใช้ฟังก์ชัน* CHAR หากระบุเลขรหัสเป็น 161 – 206 จะคืนค่าผลลัพธ์เป็นตัวอักษรภาษาไทย ก ถึง ฮ โดย CHAR(161) จะคืนค่าอักขระภาษาไทย คือ ก เลขรหัส 65 -90 จะคืนค่าผลลัพธ์เป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษ A ถึง Z โดย CHAR(65) จะคืนค่าอักษรภาษาอังกฤษคือ A เป็นต้น

7.1.2 ฟังก์ชันจัดการเกี่ยวกับข้อความ

ฟังก์ชันกลุ่มนี้ทำหน้าที่ในจัดการกับข้อความตัวอักษรต่าง ๆ ให้อยู่ในรูปแบบที่ต้องการ เช่น การกำหนดตัวอักษรภาษาอังกฤษให้เป็นพิมพ์ใหญ่ พิมพ์เล็ก การจัดการกับข้อความที่มีค่าว่างมาก ๆ เป็นต้น

- ฟังก์ชัน LOWER คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่เปลี่ยนข้อความ/ตัวอักษรภาษาอังกฤษ ให้กลายเป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์เล็กทั้งหมด

รูปแบบฟังก์ชัน LOWER
=LOWER(Text)

Text คือ ข้อความหรือตำแหน่งเซลล์ที่เก็บค่าข้อความภาษาอังกฤษที่ต้องการนำมาแปลงให้ตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์เล็กทั้งหมด

หมายเหตุ: ในการใส่สูตรหากเป็นข้อความ ข้อความนั้นต้องอยู่ในเครื่องหมายคำพูด (“”) เสมอ

ตัวอย่าง 7-5: การใช้ฟังก์ชัน LOWER

ตัวอย่างที่กำหนดให้เป็นตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน LOWER เพื่อคืนค่าผลลัพธ์เป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์เล็กทั้งหมด

สูตร	ผลลัพธ์	คำอธิบาย
=LOWER("BUsiNess")	business	เปลี่ยนข้อความคำว่า BUsiNess เพื่อให้กลายเป็นพิมพ์เล็กทั้งหมด
=LOWER(C2)	test	เปลี่ยนข้อมูลที่เก็บในตำแหน่งเซลล์ที่เก็บข้อความภาษาอังกฤษที่ต้องการเปลี่ยนเป็นพิมพ์เล็กทั้งหมด

การใช้ฟังก์ชัน LOWER มักจะถูกใช้เพื่อจัดรูปแบบข้อความให้เป็นแบบอักษรเดียวกัน หรือใช้ร่วมกันฟังก์ชันในการค้นหาข้อมูลที่สามารถค้นหาได้ทั้งตัวอักษรพิมพ์ใหญ่พิมพ์เล็ก

- ฟังก์ชัน UPPER คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่เปลี่ยนข้อความ/ตัวอักษรภาษาอังกฤษให้กลายเป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด

รูปแบบฟังก์ชัน UPPER
=UPPER(Text)

Text คือ ข้อความหรือตำแหน่งเซลล์ที่เก็บค่าข้อความภาษาอังกฤษที่ต้องการนำมาแปลงให้ตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด

หมายเหตุ: ในการใส่สูตรหากเป็นข้อความ ข้อความนั้นต้องอยู่ในเครื่องหมายคำพูด (“”) เสมอ

ตัวอย่าง 7-6: การใช้ฟังก์ชัน UPPER

ตัวอย่างที่กำหนดให้เป็นตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน UPPER เพื่อคืนค่าผลลัพธ์เป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด

สูตร	ผลลัพธ์	คำอธิบาย
=UPPER("BUsiNess")	BUSINESS	เปลี่ยนข้อความคำว่า BUsiNess เพื่อให้กลายเป็นพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด
=UPPER(C2)	TEST	เปลี่ยนข้อมูลที่เก็บในตำแหน่งเซลที่เก็บข้อความภาษาอังกฤษที่ต้องการเปลี่ยนเป็นพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด

การใช้ฟังก์ชัน UPPER มักจะถูกใช้เพื่อจัดรูปแบบข้อความให้เป็นแบบอักษรเดียวกัน หรือใช้ร่วมกันฟังก์ชันในการค้นหาข้อมูลที่สามารถค้นหาได้ทั้งตัวอักษรพิมพ์ใหญ่พิมพ์เล็ก

- ฟังก์ชัน PROPER คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่เปลี่ยนตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวแรกให้กลายเป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษ พิมพ์ใหญ่และตัวอักษรที่เหลือกลายเป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์เล็ก

รูปแบบฟังก์ชัน PROPER
=PROPER(Text)

Text คือ ข้อความหรือตำแหน่งเซลล์ที่เก็บค่าข้อความ ภาษาอังกฤษที่ต้องการนำมาแปลงให้ตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวแรกเป็นตัวอักษรพิมพ์ใหญ่
หมายเหตุ: ในการใส่สูตรหากเป็นข้อความ ข้อความนั้นต้องอยู่ในเครื่องหมายคำพูด (“”) เสมอ

ตัวอย่าง 7-7: การใช้ฟังก์ชัน PROPER

ตัวอย่างที่กำหนดให้เป็นตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน PROPER เพื่อคืนค่าผลลัพธ์โดยการแปลงตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวแรกเป็นตัวพิมพ์ใหญ่และตัวอักษรที่เหลือกลายเป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์เล็ก

สูตร	ผลลัพธ์	คำอธิบาย
=PROPER("bUsiNess")	Business	เปลี่ยนข้อความคำว่า BUsiNess เพื่อตัวอักษรตัวแรกให้กลายเป็นตัวภาษาอังกฤษตัวแรกเป็นตัวพิมพ์ใหญ่และตัวอักษรที่เหลือกลายเป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์เล็ก
=PROPER("BUSINESS")	Business	เปลี่ยนข้อความคำว่า BUSINESS เพื่อตัวอักษรตัวแรกให้กลายเป็นตัวภาษาอังกฤษตัวแรกเป็นตัวพิมพ์ใหญ่และตัวอักษรที่เหลือกลายเป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์เล็ก

การใช้ฟังก์ชัน PROPER เหมาะที่จะนำมาใช้การเปลี่ยนรูปแบบการแสดงผลข้อความภาษาอังกฤษ

โดยเฉพาะชื่อ – นามสกุล ภาษาอังกฤษ โดยหากมีผู้ใช้งานหลายคนที่อาจป้อนข้อมูลชื่อ – นามสกุล ภาษาอังกฤษมาในหลายรูปแบบ ทั้งพิมพ์ใหญ่ พิมพ์เล็กหรือพิมพ์ผสมกันไป การนำฟังก์ชัน PROPER มาจัดรูปแบบการแสดงผลข้อความภาษาอังกฤษจะทำให้งานที่ออกมามีรูปแบบที่เป็นมาตรฐานมากยิ่งขึ้น

- ฟังก์ชัน LEN คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่นับจำนวนอักขระในข้อความรวมทั้งเคาะวรรค และคืนค่าผลลัพธ์ออกมาเป็นตัวเลขที่เป็นจำนวนความยาวของข้อความนั้น ๆ โดยสามารถนับความยาวได้ทั้งข้อความภาษาไทย ภาษาอังกฤษ เคาะวรรคหรือตัวเลขต่าง ๆ

รูปแบบฟังก์ชัน LEN
=LEN(Text)

Text คือ ข้อความหรือตำแหน่งเซลล์ที่เก็บค่าข้อความ ภาษาอังกฤษที่ต้องการนำมาแปลงให้ตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวแรกเป็นตัวอักษรพิมพ์ใหญ่

หมายเหตุ: ในการใส่สูตรหากเป็นข้อความ ข้อความนั้นต้องอยู่ในเครื่องหมายคำพูด (“”) เสมอ

ตัวอย่าง 7-8: การใช้ฟังก์ชัน LEN

ตัวอย่างที่กำหนดให้เป็นตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน LEN เพื่อนับความยาวของข้อความ โดยจะได้ผลลัพธ์เป็นตัวเลขค่าความยามของข้อความ

สูตร	ผลลัพธ์	คำอธิบาย
=LEN("ทำวันนี้ให้ดีที่สุด แล้วทุกอย่างจะดีเอง")	39	อ้างอิงข้อความภาษาไทยเพื่อนับความยาวของข้อความที่อยู่เครื่องหมาย “ ” (นับรวมเคาะวรรค)
=LEN("Today is Monday!")	16	อ้างอิงข้อความภาษาไทยเพื่อนับความยาวของข้อความที่อยู่เครื่องหมาย “ ” (นับรวมเคาะวรรคและอักขระพิเศษ)
=LEN(50589.75)	8	อ้างอิงตัวเลขเพื่อนับความยาวของตัวเลข (นับรวมจุดทศนิยม)
=LEN(C2)	4	อ้างอิงตำแหน่งเซลที่ต้องการนับความยาวเพื่อนับความยาวของค่าที่อยู่ในตำแหน่งเซลล์นั้น ๆ

การใช้ฟังก์ชัน LEN มักจะประยุกต์ใช้ร่วมกับฟังก์ชันในการค้นหาและแทนที่ข้อความหรือฟังก์ชันในกลุ่มการดึงอักขระออกจากข้อความ เพื่อให้ได้คำตอบที่ต้องการ

- ฟังก์ชัน TRIM คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่ตัดช่องว่าง เคาะวรรคที่เกินปกติออกจากข้อความ (ช่องว่างหรือเคาะวรรค ที่เกินปกติ คือ มีการเว้นช่องว่างหรือมีการเคาะวรรคมากเกินไปผิดจากรูปแบบการพิมพ์ทั่วไป ซึ่งหากในข้อความนั้น ๆ มีเพียง 1 – 2 เคาะวรรค ถือว่าไม่เกินปกติ ฟังก์ชัน Trim จะไม่ตัดออก)

รูปแบบฟังก์ชัน TRIM
=TRIM(Text)

Text คือ ข้อความหรือตำแหน่งเซลล์ที่เก็บค่าข้อความภาษาอังกฤษที่ต้องการนำมาแปลงให้ตัวอักษรภาษาอังกฤษตัวแรกเป็นตัวอักษรพิมพ์ใหญ่

หมายเหตุ: ในการใส่สูตรหากเป็นข้อความ ข้อความนั้นต้องอยู่ในเครื่องหมายคำพูด (“”) เสมอ

ตัวอย่าง 7-9: การใช้ฟังก์ชัน TRIM

ตัวอย่างที่กำหนดให้เป็นตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน TRIM เพื่อตัดช่องว่าง/เคาะวรรค ที่เกินปกติออกจากข้อความ

สูตร	ผลลัพธ์	คำอธิบาย
=TRIM("Today is Monday!")	Today is Monday!	อ้างอิงข้อความที่มีเคาะวรรค/ช่องว่างที่ไม่ผิดปกติ ผลลัพธ์จึงออกมาเหมือนเดิม
=TRIM("Today is Monday!")	Today is Monday!	อ้างอิงข้อความที่มีเคาะวรรค/ช่องว่างที่ผิดปกติ จึงทำการตัดช่องว่างที่เกินปกติทิ้ง

การใช้ฟังก์ชัน TRIM มักจะประยุกต์ใช้ในกรณีที่มีการนำข้อมูลเข้ามาใช้งานในโปรแกรม Excel แล้วข้อมูลนั้น ๆ นำเข้ามาแล้วมีช่องว่าง/เคาะวรรคที่ผิดปกติ ต้องทำการจัดรูปแบบข้อความให้เหมาะสมก่อนนำไปทำงานอื่นต่อไป

- **ฟังก์ชัน TEXTJOIN** เป็นฟังก์ชันใหม่ของโปรแกรม Microsoft Excel ที่จะสามารถใช้ได้กับเวอร์ชัน 2019 และ 365 เป็นต้นไป โดยฟังก์ชันนี้จะใช้เชื่อมต่อระหว่างข้อความหรือตัวเลขให้แสดงผลลัพธ์เชื่อมต่อกัน และสามารถใช้กำหนดอักขระที่คั่นระหว่างการเชื่อมต่อข้อความได้ ซึ่งลักษณะผลลัพธ์ที่ได้จะเหมือนกันการใช้เครื่องหมายการเชื่อมข้อความแต่ทำงานได้สะดวกและใช้งานได้ง่ายและมีประสิทธิภาพมากกว่า

รูปแบบฟังก์ชัน TEXTJOIN
=TEXTJOIN(Delimiter, Ignore_Empty, Text1,[Text2],...)

Delimiter คือ ตัวอักขระที่ต้องการนำมาใช้คั่นในการเชื่อมข้อมูล เช่น ช่องว่างการเคาะวรรค (“ ”) การคั่นด้วยเครื่องหมายคอมม่า (,) หรือการคั่นด้วยเครื่องหมายทับ (/) เป็นต้น

Ignore_Empty คือ การตรวจสอบค่าว่าง โดยสามารถระบุได้ 2 แบบ คือ

- ถ้าระบุเป็น True หมายถึงถ้าข้อความที่นำมาเชื่อมข้อความมีค่าว่างให้ข้ามว่างนั้นไป
- ถ้าระบุเป็น False หมายถึงถ้าข้อความที่นำมาเชื่อมข้อความมีค่าว่างให้แสดงค่าว่างนั้นด้วย

Text1 คือ ข้อความหรือตำแหน่งเซลล์ที่ต้องการนำมาเชื่อมข้อความตำแหน่งที่ 1 หรือใส่เป็นช่วงของตำแหน่งเซลเช่น A1:A3 เป็นต้น

[Text2] คือ ข้อความหรือตำแหน่งเซลล์ที่ต้องการนำมาเชื่อมข้อความตำแหน่งที่... .. สามารถระบุตำแหน่งเซลที่อยู่ห่างกันได้โดยคั่นแต่ละตำแหน่งเซลล์ด้วยเครื่องหมาย (,)

ตัวอย่าง 7-10: การใช้ฟังก์ชัน TEXTJOIN

ตัวอย่างที่กำหนดให้เป็นตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน TEXTJOIN เปรียบเทียบกับการใช้เครื่องหมายเชื่อมข้อความ (&) ในการเชื่อมข้อความคำนำหน้าชื่อ ชื่อและนามสกุล

	A	B	C
1	**คำนำหน้าชื่อ**	**ชื่อ**	**นามสกุล**
2	นางสาว	ใสใส	รวยมาก
3	**สูตร**	**ผลลัพธ์**	**คำอธิบาย**
4	=A2&B2&" "&C2	นางสาวใสใส รวยมาก	เป็นการนำคำนำหน้าชื่อที่อยู่ในตำแหน่ง A2 และชื่อที่อยู่ในตำแหน่ง B2 มาเชื่อมต่อกันด้วยเครื่องหมาย & และเชื่อมต่อค่าเคาะวรรคและเชื่อมต่อนามสกุลที่อยู่ในตำแหน่ง C2
5	=A2&TEXTJOIN(" ",TRUE,B2:C2)	นางสาวใสใส รวยมาก	เป็นการนำคำนำหน้าชื่อที่อยู่ในตำแหน่ง A2 มาเชื่อมต่อการเชื่อมข้อความที่ใช้ฟังก์ชัน Textjoin ในการเชื่อมระหว่างชื่อที่อยู่ในตำแหน่ง B2 กับนามสกุลที่อยู่ในตำแหน่ง C2 และคั่นด้วยเคาะวรรค

จากตัวอย่างการใช้ฟังก์ชัน TEXTJOIN เปรียบเทียบกับการใช้เครื่องหมายเชื่อมข้อความ (&) จะเห็นได้ว่าหากต้องการเชื่อมข้อความจากหลาย ๆ ตำแหน่งเซลล์และคั่นด้วยเครื่องหมายเคาะวรรค ถ้าใช้เครื่องหมาย & จะต้องเขียนสูตรการทำงานที่ยาวมากต่อกันเรื่อย ๆ แต่หากใช้ฟังก์ชัน TEXTJOIN นั้นจะเขียนสูตรการทำงานเท่าเดิมไม่ว่าต้องเชื่อมข้อความยาวขนาดไหน และนอกเหนือจากนั้นการใช้ฟังก์ชัน TEXTJOIN ยังสามารถใช้ร่วมกันฟังก์ชันการคำนวณอื่น ๆ เช่น IF เพื่อทำงานที่ซับซ้อนและเป็นประโยชน์มากขึ้น

7.1.3 ฟังก์ชันค้นหาและแทนที่ข้อความ

ฟังก์ชันในกลุ่มนี้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการค้นหาและส่งกลับตัวอักษร อักขระ ตามที่ระบุไว้ ในการค้นหา รวมถึงการนำกลุ่มตัวอักษร อักขระใหม่มาแทนที่กลุ่มตัวอักษรเดิม เช่น การค้นหาข้อความ ที่ต้องการว่ามีปรากฏในข้อความอื่นที่ระบุหรือไม่ การแทนที่ข้อความใด ๆ ด้วยข้อความที่กำหนดใหม่ เป็นต้น โดยฟังก์ชันย่อยในกลุ่มนี้มี 4 ฟังก์ชัน ได้แก่ ฟังก์ชัน FIND, SEARCH, REPLACE และ SUBSTITUTE ฟังก์ชันในกลุ่มนี้สามารถประยุกต์ใช้ในการดึงข้อมูลบางส่วนออกจากข้อความ อาจใช้เพื่อตัดคำที่ไม่ต้องการทิ้งไปแล้วแทนที่ด้วยคำใหม่ ๆ เช่น อาจมีการเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อของพนักงาน เปลี่ยนตำแหน่งงานเปลี่ยนยศ ตามเงื่อนไขต่าง ๆ หากข้อมูลมีปริมาณมากการทำงานเหล่านี้อาจเกิดข้อผิดพลาดได้ ดังนั้นฟังก์ชันในกลุ่มนี้จะช่วยในจัดการดึงอักขระบางส่วนออกจากข้อความและแทนที่ด้วยข้อความใหม่ ๆ ได้อย่างสะดวกรวดเร็วและมีความถูกต้อง

- **ฟังก์ชัน FIND** คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่ค้นหาข้อความที่ต้องการว่ามีปรากฏในข้อความอื่นที่ระบุไว้หรือไม่ โดยข้อความที่ค้นหาหากเป็นภาษาอังกฤษ ต้องตรงกันทั้งตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และตัวอักษรพิมพ์เล็ก ผลลัพธ์ที่ได้จะส่งค่ากลับตัวเลขที่แสดงตำแหน่งของตัวอักษรตัวแรกของข้อความที่ค้นพบ โดยจะเริ่มนับตำแหน่งของข้อความจากซ้ายมือเริ่มเป็นจำนวนที่ 1 และนับรวมจำนวนเคาะวรรค ตัวอย่าง ต้องการค้นหาข้อความ “Excel” จากข้อความ “Microsoft Excel” ฟังก์ชัน FIND จะให้ผลลัพธ์เป็นเลข 11 ซึ่งเป็นตำแหน่งของตัว “E”

รูปแบบฟังก์ชัน FIND
=FIND(Find_Text,Within_Text,Start_Num)

Find_Text คือ ข้อความที่ต้องการค้นหาหรือตำแหน่งอ้างอิงเซลล์ที่มีค่าของข้อความ ที่ต้องการค้นหา
Within_Text คือ ข้อความที่มีข้อความที่ต้องการค้นหาหรือตำแหน่งอ้างอิงเซลล์ที่มีข้อความที่ต้องการค้นหา
[Start_Num] คือ ตัวเลขระบุตำแหน่งอักษรในข้อความที่มีข้อความที่ต้องการค้นหา (Within_Text) ที่ต้องการให้เริ่มค่าการค้นหา โดยถ้ากำหนดค่าเป็น 1 หมายถึง ให้เริ่มค้นหาจากตำแหน่งตัวอักษรที่ 1 จากซ้ายมือของข้อความที่มีข้อความที่ต้องการค้นหา (Within_Text) ถ้ากำหนดค่าเป็น 2 หมายถึงให้เริ่มค้นหาจากตำแหน่งตัวอักษร 2 และอื่น ๆ ตามลำดับ โดยหากไม่ระบุ จะหมายถึงเริ่มค้นหาจากลำดับที่ 1 เสมอ

หมายเหตุ: ในการใส่สูตรหากเป็นข้อความ ข้อความนั้นต้องอยู่ในเครื่องหมายคำพูด (“”) เสมอ

ตัวอย่าง 7-11: การใช้ฟังก์ชัน FIND

ตัวอย่างที่กำหนดให้เป็นตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน FIND เพื่อค้นหาข้อความที่ต้องการจากข้อความที่ระบุไว้ โดยผลลัพธ์จะคืนค่าเป็นตัวเลขของตำแหน่งตัวอักษรตัวแรกของข้อความที่ต้องการค้นหา

	A	B	C	D	E
1	**คำที่ค้นหา**	**ข้อความ**	**สูตร**	**ผลลัพธ์**	**คำอธิบาย**
2	Excel	Data Management by Microsoft Excel	=FIND(A2,B2,1)	30	ค้นหาคำว่า Excel ที่อยู่ในเซลล์ A2 จากข้อความในเซลล์ B2
3	s	I love my school	=FIND(A3,B3,1)	11	ค้นหาตัวอักษร s (พิมพ์เล็ก) อยู่ในเซลล์ A3 จากข้อความในเซลล์ B3
4	L	I love my school	=FIND(A4,B4,1)	#VALUE!	ค้นหาตัวอักษร L (พิมพ์ใหญ่) อยู่ในเซลล์ A4 จากข้อความในเซลล์ B4 แต่ในเซลล์ที่ต้องการค้นหาไม่มีตัวอักษร L ที่เป็นพิมพ์ใหญ่ มีแต่ตัวอักษร l ที่เป็น

ตัวอย่าง (ต่อ)

	A	B	C	D	E
					พิมพ์เล็ก ดังนั้น คำสั่ง FIND จะไม่พบค่าที่ต้องการค้นหา
5	การคำนวณ	การทำการคำนวณที่ดีนั้น	=FIND(A5,B5,1)	6	ค้นหาคำว่า การคำนวณ อยู่ในเซลล์ A5 จากข้อความในเซลล์ B5 จะเห็นได้ว่า แม้ประโยคแรกจะมีคำว่าการ แต่ไม่ใช่คำทั้งหมดที่ต้องการค้นหา ดังนั้น ตำแหน่งแรกของการพบข้อความที่ต้องการค้นหา คือ ตำแหน่งที่ 6
6		Please love your self	=FIND("love",B6,1)	8	ค้นหาจากข้อความที่ระบุ ดังนั้นข้อความที่ต้องการค้นหาต้องอยู่ในเครื่องหมาย “ ”

จากตัวอย่างการใช้ฟังก์ชัน FIND จะพบว่าผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นตัวเลขตำแหน่งแรกของข้อความ ที่ต้องการค้นหา แต่ถ้าหากการค้นหาโดยใช้ฟังก์ชัน FIND แล้วไม่พบข้อความที่ต้องการจะให้ผลลัพธ์เป็นข้อผิดพลาด #VALUE ดังนั้น การใช้งานฟังก์ชันจึงสามารถประยุกต์ใช้กับฟังก์ชันอื่น ๆ ได้ เช่น IFERROR ถ้าข้อความไม่พบหรือหากต้องการค้นหาโดยให้สามารถค้นหาได้ทั้งตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่ และตัวอักษรพิมพ์เล็กต้องมีการนำฟังก์ชัน UPPER หรือ LOWER มาช่วย ดังนั้น การใช้ฟังก์ชัน FIND มักจะประยุกต์ใช้ร่วมกันกับฟังก์ชันในการแทนที่ข้อความ หรือฟังก์ชันในการดึงอักขระออกจากข้อความ เช่น อาจมีข้อความที่พิมพ์โดยนำชื่อกับนามสกุลไว้ในคอลัมน์เดียวกัน ทำให้ยากต่อการจัดการหรือค้นหา การใช้ฟังก์ชัน FIND เพื่อค้นหาตำแหน่งของเคาะวรรคที่คั่นระหว่างชื่อกับนามสกุลจะสามารถทำให้ช่วยแยก ชื่อกับนามสกุลออกจากกันได้ เป็นต้น โดยตัวอย่างการประยุกต์ฟังก์ชันในกลุ่มข้อความจะถูกกล่าวถึงต่อไป

- ฟังก์ชัน SEARCH คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่ค้นหาข้อความที่ต้องการว่ามีปรากฏในข้อความอื่นที่ระบุไว้หรือไม่ โดยผลลัพธ์ที่ได้จะส่งค่ากลับตัวเลขที่แสดงตำแหน่งของตัวอักษรตัวแรกของข้อความที่ค้นพบ โดยจะเริ่มนับตำแหน่งของข้อความจากซ้ายมือเริ่มเป็นจำนวนที่ 1 และนับรวมจำนวนเคาะวรรค ซึ่งการทำงานจะคล้ายกับฟังก์ชัน FIND แต่มีจุดเด่นกว่า คือ ฟังก์ชัน SEARCH สามารถค้นหาตัวอักษรภาษาอังกฤษโดยไม่สนใจความแตกต่างระหว่างตัวอักษรภาษาอังกฤษว่าเป็นพิมพ์ใหญ่หรือพิมพ์เล็ก ตัวอย่างเช่น ถ้าต้องการค้นหาข้อความ “Excel” จากข้อความ “Microsoft excel” ฟังก์ชัน SEARCH จะให้ผลลัพธ์เป็นเลข 11 ซึ่งเป็นตำแหน่งของตัว “e” โดยไม่สนใจว่าข้อความที่ค้นหาเป็นตัวอักษรพิมพ์ใหญ่หรือพิมพ์เล็ก ในขณะที่หากใช้ฟังก์ชัน FIND จะค้นหาไม่พบ

ฟังก์ชัน SEARCH ยังสามารถใช้เครื่องหมายดอกจัน (*) และเครื่องหมายคำถาม (?) มาใช้เป็นสัญลักษณ์ประกอบการค้นหาให้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยสัญลักษณ์เครื่องหมายดอกจัน (*) จะใช้แทนตัวอักษรหรืออักขระใด ๆ ก็ได้กี่ตัวอักษรก็ได้ และสัญลักษณ์เครื่องหมายถาม (?) จะใช้แทนตัวอักษรหรืออักขระใด ๆ ก็ได้ 1 ตัวอักษร

รูปแบบฟังก์ชัน SEARCH
=SEARCH(Find_Text,Within_Text,Start_Num)

Find_Text คือ ข้อความที่ต้องการค้นหาหรือตำแหน่งอ้างอิงเซลล์ที่มีค่าของข้อความที่ต้องการค้นหา
Within_Text คือ ข้อความที่มีข้อความที่ต้องการค้นหาหรือตำแหน่งอ้างอิงเซลล์ที่มีข้อความที่ต้องการค้นหา
Start_Num คือ ตัวเลขระบุตำแหน่งอักษรในข้อความที่มีข้อความที่ต้องการค้นหา (Within_Text) ที่ต้องการให้เริ่มค่าการค้นหา
โดยถ้ากำหนดค่าเป็น 1 หมายถึง ให้เริ่มค้นหาจากตำแหน่งตัวอักษรที่ 1 จากซ้ายมือของข้อความที่มีข้อความที่ต้องการค้นหา (Within_Text) ถ้ากำหนดค่าเป็น 2 หมายถึง ให้เริ่มค้นหาจากตำแหน่งตัวอักษร 2 และอื่น ๆ ตามลำดับ โดยหากไม่ระบุ จะหมายถึงเริ่มค้นหาจากลำดับที่ 1 เสมอ

หมายเหตุ: ในการใส่สูตร หากเป็นข้อความ ข้อความนั้นต้องอยู่ในเครื่องหมายคำพูด (“”) เสมอ

ตัวอย่าง 7-12: การใช้ฟังก์ชัน SEARCH

ตัวอย่างที่กำหนดให้เป็นตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน SEARCH เพื่อค้นหาข้อความที่ต้องการจากข้อความที่ระบุไว้ โดยผลลัพธ์จะคืนค่าเป็นตัวเลขของตำแหน่งตัวอักษรตัวแรกของข้อความที่ต้องการค้นหา

	A	B	C	D	E
1	คำที่ค้นหา	ข้อความ	สูตร	ผลลัพธ์	คำอธิบาย
2	excel	Data Management by Microsoft Excel	=SEARCH(A2,B2,1)	30	ค้นหาคำว่า Excel ที่อยู่ในเซลล์ A2 จากข้อความในเซลล์ B2 โดยไม่สนในว่าจะตัวอักษรพิมพ์ใหญ่หรือพิมพ์เล็ก
3	ส*	สุคนธ์ทิพย์ วงศ์พันธ์	=SEARCH(A3,B3,1)	1	ค้นหาข้อความที่ขึ้นต้นด้วย ส อยู่ในเซลล์ A3 จากข้อความในเซลล์ B3
4	?at	Enjoy eating at your house	=SEARCH(A4,B4,1)	7	ค้นหาข้อความใด ๆ ก็ได้ที่มี 3 ตัวอักษรที่ลงท้ายด้วย at อยู่ในเซลล์ A4 จากข้อความในเซลล์ B4

	A	B	C	D	E
5	??9	โทร 0891234557	=SEARCH(A5,B5,1)	5	ค้นหาข้อความใด ๆ ก็ได้ที่มี 3 ตัวอักษรที่ลงท้ายด้วยเลข 9 อยู่ในเซลล์ A5 จากข้อความในเซลล์ B5
6	??6	โทร 0891234557	=SEARCH(A6,B6,1)	#VALUE!	ค้นหาข้อความใด ๆ ก็ได้ที่มี 3 ตัวอักษรที่ลงท้ายด้วยเลข 6 อยู่ในเซลล์ A6 จากข้อความในเซลล์ B6 ดังนั้นจะพบว่าในข้อความที่ค้นหาไม่มีเลข 6 จึงไม่พบค่าที่ต้องกาค้นหา
7	7	0891234557	=SEARCH(A7,B7,10)	10	ค้นหาเบอร์โทรศัพท์ที่ลงท้ายด้วยเลข ที่อยู่ตำแหน่ง A7 โดยเริ่มค้นหาจากตำแหน่งที่ 10 ที่เป็นตำแหน่งสุดท้ายของเบอร์โทรในตำแหน่ง B7 ถ้าพบจะแสดงเป็นเลขตำแหน่งถ้าไม่พบจะขึ้นว่า #VALUE!

จากตัวอย่างการใช้ฟังก์ชัน SEARCH จะพบว่าผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นตัวเลขตำแหน่งแรกของข้อความที่ต้องการค้นหา โดยการค้นหาจะไม่สนใจว่าตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่หรือพิมพ์เล็ก แต่ถ้าหากไม่พบข้อความที่ต้องการค้นหาจะแสดงผลลัพธ์ว่า #VALUE! ดังนั้นการใช้งานฟังก์ชันจึงสามารถประยุกต์ใช้กับฟังก์ชันอื่น ๆ ได้ เช่น IFERROR ถ้าข้อความไม่พบหรือหากต้องการค้นหาโดยให้สามารถค้นหาได้ ทั้งตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่ โดยฟังก์ชัน SEARCH สามารถนำไปใช้ร่วมกับฟังก์ชันแทนที่ หรือฟังก์ชันดึงอักขระออกจากข้อความเพื่อเปลี่ยนแปลงข้อมูลที่ต้องการได้ โดยตัวอย่างการประยุกต์ฟังก์ชันในกลุ่มข้อความจะถูกกล่าวถึงต่อไป

- ฟังก์ชัน REPLACE คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่แทนที่ข้อความใด ๆ (ข้อความเดิม) ที่ต้องการโดยข้อความที่ผู้ใช้ระบุใหม่ โดยต้องระบุข้อความเดิมที่ต้องการแทนที่ ระบุตำแหน่งเริ่มต้นในข้อความเดิมที่ต้องการถูกแทนที่ด้วยข้อความใหม่ และจำนวนอักษร (ความยาว) ของข้อความใหม่ และข้อความใหม่ที่จะถูกนำไปแทนที่ ผลลัพธ์ที่ได้จะได้เป็นข้อความใหม่ที่ถูกแทนที่เรียบร้อย
ตัวอย่างเช่น ต้องการนำข้อความใหม่คำว่า “Technique” ไปแทนคำว่า Tick ในข้อความ “Tip and Trick for Advance Excel” จะเห็นได้ว่าคำว่า Trick อยู่ในตำแหน่งที่ 9 ของข้อความเดิม ดังนั้น คำว่า Technique ต้องไปแทนที่ในตำแหน่ง 9 ด้วยความยาว 9 ตัวอักษร จะได้ข้อความใหม่ว่า “Tip and Technique for Advance Excel”

รูปแบบฟังก์ชัน REPLACE
=REPLACE(Old_Text, Start_Num,Num_Chars,New_Text)

Old_Text คือ ข้อความเดิม/ตำแหน่งเซลล์ที่อ้างอิงข้อความเดิมที่ต้องการถูกแทนที่ด้วยข้อความใหม่
Start_Num คือ ตัวเลขระบุตำแหน่งอักษรตำแหน่งแรกที่ต้องการนำข้อความใหม่ ไปแทนที่ เริ่มนับตำแหน่งแรกของข้อความจากซ้ายไปขวา
Num_Chars คือ จำนวนอักขระ/จำนวนตัวอักษร (ความยาว) ของข้อความใหม่ที่ต้องการนำไปแทนที่ข้อความเดิม
New_Text คือ ข้อความใหม่/ตำแหน่งเซลล์ที่อ้างอิงข้อความใหม่ที่ต้องการนำไปแทนที่ข้อความเดิม
หมายเหตุ: ในการใส่สูตรหากเป็นข้อความ ข้อความนั้นต้องอยู่ในเครื่องหมายคำพูด (“”) เสมอ

ตัวอย่าง 7-13: การใช้ฟังก์ชัน REPLACE

ตัวอย่างที่กำหนดให้เป็นตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน REPLACE เพื่อแทนที่ข้อความเดิมด้วยข้อความใหม่ที่ระบุใหม่ โดยการระบุตำแหน่งของข้อความเดิมที่จะถูกแทนที

	A	B	C	D	E
1	**ข้อความใหม่ที่ต้องการแทนที่**	**ข้อความเดิม**	**สูตร**	**ผลลัพธ์**	**คำอธิบาย**
2	excel	Data Management by Microsoft PPT	=REPLACE(B2, 30,5,A2)	Data Management by Microsoft excel	แทนที่ข้อความเดิมคำว่า PPT ที่ตำแหน่งเซลล์ B2 อยู่ตำแหน่งตัวอักษรที่ 30 แทนที่ทั้งหมด 5 ตัวอักษรด้วยคำใหม่ว่า excel
3	####	โทร 089-123-4557	=REPLACE(B3, 13,4,A3)	โทร 089-123-####	แทนที่ข้อความเดิม เบอร์โทร 4 ตัวสุดท้าย ที่ตำแหน่งเซลล์ B3 อยู่ตำแหน่งตัวอักษรที่ 13 แทนที่ทั้งหมด 4 ตัวอักษรด้วยเครื่องหมาย ####
4		วันนี้วันจัน	=REPLACE(B4, 10,5,"จันทร์")	วันนี้วันจันทร์	แทนที่ข้อความเดิมคำว่า จัน ที่ตำแหน่งเซลล์ B4 อยู่ตำแหน่งตัวอักษรที่ 10 แทนที่ทั้งหมด 5 ตัวอักษรด้วยคำว่า จันทร์

	A	B	C	D	E
5	ด.ญ.	เด็กหญิง เนตรนารี มีใจ	=REPLACE(B5, 1,8,A5)	ด.ญ.เนตรนารี มีใจ	แทนที่ข้อความเดิมคำว่า เด็กหญิง ที่ตำแหน่งเซลล์ B5 อยู่ตำแหน่งตัวอักษรที่ 8 แทนที่ทั้งหมด 8 ตัวอักษรด้วยคำใหม่ว่า ด.ญ. *ตัวอย่างนี้ต้องแทนที่ 8 ตัวอักษร เพราะข้อความเดิมยาว 8 ตัวอักษร ข้อความใหม่ยาว 4 ตัวอักษร ถ้าแทนที่แค่ 4 ตัวอักษร จะได้ผลลัพธ์ที่ผิดพลาด โดยจะยังปรากฏข้อความเดิมคำว่าหญิงอยู่ ด.ญ.หญิงเนตรนารี มีใจ

การใช้ฟังก์ชัน REPLACE จะเห็นได้ว่าอย่างที่กำหนดให้เป็นตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน REPLACE เพื่อแทนที่ข้อความเดิมด้วยข้อความใหม่ที่ระบุ โดยการระบุตำแหน่งของข้อความเดิมที่จะถูกแทนที่ ซึ่งจะพบว่าการหาตำแหน่งของข้อความเดิมที่จะถูกแทนที่ทำได้ยาก

- ฟังก์ชัน SUBSTITUTE คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่แทนที่ข้อความใด ๆ (ข้อความเดิม) ที่ต้องการโดยข้อความที่ผู้ใช้ระบุใหม่ โดยต้องระบุข้อความเดิมที่ต้องการแทนที่และข้อความใหม่ที่จะถูกนำไปแทนที่ โดยไม่ต้องระบุตำแหน่งของข้อความเดิมที่จะถูกแทนที่ ซึ่งเป็นจุดที่แตกต่างกับฟังก์ชัน REPLACE ซึ่งทำให้การใส่สูตรในการแทนที่ ทำได้ง่ายและสะดวกขึ้น เพราะสามารถระบุข้อความที่ต้องการนำไปแทนที่ได้โดยตรง หรือหากต้องการระบุตำแหน่งของข้อความเดิมที่ต้องการถูกแทนที่ก็สามารถทำได้ ผลลัพธ์ที่ได้จะได้เป็นข้อความใหม่ที่ถูกแทนที่เรียบร้อย

รูปแบบฟังก์ชัน SUBSTITUTE
=SUBSTITUTE (Text,Old_Text, New_Text,[Instance_Num])

Text คือ ข้อความ ตำแหน่งเซลล์ที่อ้างอิงข้อความที่มีข้อความที่ต้องการถูกแทนที่ด้วยข้อความใหม่
Old_Text คือ ข้อความเดิม/ตำแหน่งเซลล์ที่อ้างอิงข้อความเดิมที่ต้องการถูกแทนที่ด้วยข้อความใหม่New_Text คือ ข้อความใหม่/ตำแหน่งเซลล์ที่อ้างอิงข้อความใหม่ที่ต้องการนำไปแทนที่ข้อความเดิม
[Instance_Num] คือ ตัวเลขระบุตำแหน่งอักษรตำแหน่งแรกที่ต้องการนำข้อความใหม่ ไปแทนที่ เริ่มนับตำแหน่งแรกของข้อความจากซ้ายไปขวา โดยจะระบุหรือไม่ระบุก็ได้ โดยหากไม่ระบุทุกตำแหน่งที่มีข้อความเดิม (Old_Text) ที่ซ้ำกันมากกว่า 1 ตำแหน่งจะถูกแทนที่ทั้งหมด แต่ถ้าระบุจะถูกแทนที่เพียงตำแหน่งที่ระบุเท่านั้น

หมายเหตุ: ในการใส่สูตรหากเป็นข้อความ ข้อความนั้นต้องอยู่ในเครื่องหมายคำพูด (“”) เสมอ

ตัวอย่าง 7-14: การใช้ฟังก์ชัน SUBSTITUTE

ตัวอย่างที่กำหนดให้เป็นตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน SUBSTITUTE เพื่อแทนที่ข้อความเดิมด้วยข้อความใหม่ โดยทำได้ทั้งการระบุตำแหน่งของข้อความเดิมที่จะถูกแทนที่หรือไม่ระบุก็ได้

	A	B	C	D	E
1	คำที่ค้นหา	ข้อความ	สูตร	ผลลัพธ์	คำอธิบาย
2	excel	Data Management by Microsoft PPT	=SUBSTITUTE(B2,"PPT",A2)	Data Management by Microsoft excel	แทนที่ข้อความเดิมคำว่า PPT ที่ตำแหน่งเซลล์ B2 ด้วยคำใหม่ว่า excel ที่ตำแหน่งเซลล์ A2
3	####	โทร 089-123-4557	=SUBSTITUTE(B3,"4557",A3)	โทร 089-123-####	แทนที่ข้อความเดิมคำว่า 4557 ที่ตำแหน่งเซลล์ B3 ด้วยคำใหม่ว่า #### ที่ตำแหน่งเซลล์ A3
4		วันนี้วันจันซึ่งวันจันเป็นวันดี	=SUBSTITUTE(B4,"จัน","จันทร์")	วันนี้วันจันทร์ซึ่งวันจันทร์เป็นวันดี	แทนที่ข้อความเดิมคำว่า จัน ที่ตำแหน่งเซลล์ B4 ด้วยคำใหม่ว่าจันทร์ โดยการระบุข้อความเดิมและข้อความใหม่ ไม่ได้ใช้การอ้างอิงเซลล์ เป็นการระบุข้อความโดยตรง ดังนั้น ข้อความจึงต้องอยู่เครื่องหมายคำพูด “ ”
5	ด.ญ.	เด็กหญิงเนตรนารี มีใจ	=SUBSTITUTE(B5,"เด็กหญิง",A5)	ด.ญ.เนตรนารีมีใจ	แทนที่ข้อความเดิมคำว่า เด็กหญิง ที่ตำแหน่งเซลล์ B5 ด้วยคำใหม่ว่า ด.ญ. ที่ตำแหน่งเซลล์ A5

การใช้ฟังก์ชัน SUBSTITUTE มีจุดเด่นที่เห็นได้ชัด คือ การไม่ที่จำเป็นต้องระบุตำแหน่งข้อความเดิมที่ต้องการแทนที่และความยาวของข้อความที่ต้องการแทนที่ สามารถใช้เพียงระบุข้อความเดิมที่ต้องการถูกแทนที่ได้โดยตรง แต่อย่างไรก็ตาม การใช้ฟังก์ชันนี้ให้เกิดประโยชน์ที่หลากหลายก็ต้องใช้ฟังก์ชันอื่น ๆ ร่วมด้วย

7.1.4 ฟังก์ชันใช้ดึงอักขระบางส่วนจากข้อความ

ฟังก์ชันในกลุ่มนี้ทำหน้าที่ คือ การดึงอักขระ ตัวอักษรหรือกลุ่มอักษรตามจำนวนที่ต้องการบางส่วนออกจากข้อความเดิม โดยการดึงหรือนำออกสามารถระบุตำแหน่ง รวมทั้งจำนวนตัวอักขระ ที่ต้องการดึงออกได้ตามที่ต้องการ โดยสามารถดึงอักขระจากทั้งด้านซ้าย ด้านขวาหรือตรงตำแหน่งใด ๆ ที่ต้องการได้

- ฟังก์ชัน LEFT คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่ดึงอักขระ ตัวอักษรหรือกลุ่มอักษรออกตามจำนวนที่ต้องการ โดยดึงออกจากทางด้านซ้ายสุด (ดึงอักขระจากด้านหน้ามาหลัง)

รูปแบบฟังก์ชัน LEFT
=LEFT(Text,Num_Chars)

Text คือ ข้อความ ตำแหน่งเซลล์ที่อ้างอิงข้อความที่มีข้อความที่จะถูกดึงอักขระ ตัวอักษร หรือกลุ่มอักษรออกมา
Num_Chars คือ จำนวนอักขระ ตัวอักษรหรือกลุ่มอักษรที่ต้องการดึงออกมาจากทางด้านซ้ายสุด

หมายเหตุ: ในการใส่สูตรหากเป็นข้อความ ข้อความนั้นต้องอยู่ในเครื่องหมายคำพูด (“”) เสมอ

ตัวอย่าง 7-15: การใช้ฟังก์ชัน LEFT

	A	B	C	D
1	ข้อความเดิม	สูตร	ผลลัพธ์	คำอธิบาย
2	I Love You 3000	=LEFT(A2,6)	I Love	ดึงตัวอักษรออกจากข้อความที่อยู่ในตำแหน่งเซลล์ A2 จากซ้ายสุดมาก 6 ตัวอักษร
3	โทร 089-123-4557	=LEFT(A3,3)	โทร	ดึงตัวอักษรออกจากข้อความที่อยู่ในตำแหน่งเซลล์ A3 จากซ้ายสุดมาก 3 ตัวอักษร
4	นายหน้ามน จิตใจดี	=LEFT(A4,3)	นาย	ดึงตัวอักษรออกจากข้อความที่อยู่ในตำแหน่งเซลล์ A4 จากซ้ายสุดมาก 3 ตัวอักษร
5	เด็กหญิงเนตรนารีมีใจ	=LEFT(A5,8)	เด็กหญิง	ดึงตัวอักษรออกจากข้อความที่อยู่ในตำแหน่งเซลล์ A5 จากซ้ายสุดมาก 8 ตัวอักษร
6		=LEFT("Microsoft Excel",9)	Microsoft	ดึงตัวอักษรออกจากข้อความ Microsoft Excel จากซ้ายสุดมาก 9 ตัวอักษร

การใช้ฟังก์ชัน LEFT จะเป็นดึงตัวอักษรจากข้อความเดิมจากทางซ้ายมือเท่านั้น ดังนั้น จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า จะไม่สามารถดึงเอาตัวอักษรคำว่า love อย่างเดียวออกจากข้อความได้ ถ้าใช้ฟังก์ชัน LEFT โดยปกติมักนำฟังก์ชัน LEFT ไปใช้ร่วมกับฟังก์ชันอื่น ๆ เช่น ในกรณีที่เก็บข้อมูลชื่อ-นามสกุล และ คำนำหน้าชื่อบันทึกไว้ในคอลัมน์เดียวกัน แต่ต้องการแยกคำนำหน้าชื่อออกจากชื่อ-สกุล ก็สามารถใช้ฟังก์ชัน LEFT ร่วมกันฟังก์ชันเพื่อแยกคำนำหน้าชื่อออกจากชื่อ - สกุล ได้ เป็นต้น

- ฟังก์ชัน RIGHT คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่ดึงอักขระ ตัวอักษรหรือกลุ่มอักษรออกตามจำนวนที่ต้องการ โดยดึงออกจากทางด้านขวาสุด (ดึงอักขระจากด้านหลังมาหน้า)

รูปแบบฟังก์ชัน RIGHT
=RIGHT(Text,Num_Chars)

Text คือ ข้อความ ตำแหน่งเซลล์ที่อ้างอิงข้อความที่มีข้อความที่จะถูกดึงอักขระ ตัวอักษรหรือกลุ่มอักษรออกมา
Num_Chars คือ จำนวนอักขระ ตัวอักษรหรือกลุ่มอักษรที่ต้องการดึงออกมาจากทางด้านขวาสุด

หมายเหตุ: ในการใส่สูตรหากเป็นข้อความ ข้อความนั้นต้องอยู่ในเครื่องหมายคำพูด (“”) เสมอ

ตัวอย่าง 7-16: การใช้ฟังก์ชัน RIGHT

	A	B	C	D
1	ข้อความเดิม	สูตร	ผลลัพธ์	คำอธิบาย
2	I Love You 3000	=RIGHT(A2,4)	3000	ดึงตัวอักษรออกจากข้อความที่อยู่ในตำแหน่งเซลล์ A2 จากขวาสุดมาก 4 ตัวอักษร
3	โทร 089-123-4557	=RIGHT(A3,4)	4557	ดึงตัวอักษรออกจากข้อความที่อยู่ในตำแหน่งเซลล์ A3 จากขวาสุดมาก 4 ตัวอักษร
4	นายหน้ามน จิตใจดี	=RIGHT(A4,7)	จิตใจดี	ดึงตัวอักษรออกจากข้อความที่อยู่ในตำแหน่งเซลล์ A4 จากขวาสุดมาก 7 ตัวอักษร
5	เด็กหญิงเนตรนารี มีใจ	=RIGHT(A5,4)	มีใจ	ดึงตัวอักษรออกจากข้อความที่อยู่ในตำแหน่งเซลล์ A5 จากขวาสุดมาก 4 ตัวอักษร
6		=RIGHT("Microsoft Excel",5)	Excel	ดึงตัวอักษรออกจากข้อความ Microsoft Excel จากขวาสุดมาก 5 ตัวอักษร

การใช้ฟังก์ชัน RIGHT จะเป็นดึงตัวอักษรจากข้อความเดิมจากทางขวามือเท่านั้น ดังนั้น จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า จะไม่สามารถดึงเอาตัวอักษรคำว่า love อย่างเดียวออกจากข้อความได้ การใช้ฟังก์ชัน RIGHT โดยปกติมักนำฟังก์ชัน RIGHT ไปใช้ร่วมกับฟังก์ชันอื่น ๆ เช่นเดียวกับฟังก์ชัน LEFT

- **ฟังก์ชัน MID** คือ ฟังก์ชันที่ทำหน้าที่ดึงอักขระ ตัวอักษรหรือกลุ่มอักษรออกตามจำนวนที่ต้องการ โดยสามารถกำหนดตำแหน่งที่ต้องการได้ ไม่จำเป็นต้องเริ่มจากตำแหน่งซ้ายสุด และระบุจำนวนอักขระที่ต้องการออกมาได้

รูปแบบฟังก์ชัน MID
=RIGHT(Text,Start_Num,Num_Chars)

Text คือ ข้อความ ตำแหน่งเซลล์ที่อ้างอิงข้อความที่มีข้อความที่จะถูกดึงอักขระ ตัวอักษรหรือกลุ่มอักษรออกมา
Start_Num คือ ตัวเลขระบุตำแหน่งของอักขระ ตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรที่ต้องการดึงออกจากข้อความเดิม โดยเริ่มนับตำแหน่งของตัวอักขระจากทางซ้ายเป็นตำแหน่งที่ 1
Num_Chars คือ จำนวนอักขระ ตัวอักษรหรือกลุ่มอักษรที่ต้องการดึงออกมาจากทางด้านขวา

หมายเหตุ: ในการใส่สูตร หากเป็นข้อความ ข้อความนั้นต้องอยู่ในเครื่องหมายคำพูด (“”) เสมอ

ตัวอย่าง 7-17: การใช้ฟังก์ชัน MID

	A	B	D	C
1	ข้อความเดิม	สูตร	ผลลัพธ์	คำอธิบาย
2	I Love You 3000	=MID(A2,3,4)	Love	ดึงตัวอักษรออกจากข้อความที่อยู่ในตำแหน่งเซลล์ A2 โดยเริ่มจากตำแหน่งที่ 3 ดึงออก 4 ตัวอักษร
3	โทร 089-123-4557	=MID(A3,1,3)	โทร	ดึงตัวอักษรออกจากข้อความที่อยู่ในตำแหน่งเซลล์ A3 โดยเริ่มจากตำแหน่งที่ 1 ดึงออก 3 ตัวอักษร
4	นายหน้ามน จิตใจดี	=MID(A4,11,8)	จิตใจดี	ดึงตัวอักษรออกจากข้อความที่อยู่ในตำแหน่งเซลล์ A4 โดยเริ่มจากตำแหน่งที่ 11 ดึงออก 8 ตัวอักษร
5	เด็กหญิงเนตรนารี มีใจ	=MID(A5,9,8)	เนตรนารี	ดึงตัวอักษรออกจากข้อความที่อยู่ในตำแหน่งเซลล์ A5 โดยเริ่มจากตำแหน่งที่ 9 ดึงออก 8 ตัวอักษร
6		=MID("Microsoft Excel",6,4)	soft	ดึงตัวอักษรออกจากข้อความ Microsoft Excel โดยเริ่มจากตำแหน่งที่ 6 ดึงออก 4 ตัวอักษร

การใช้ฟังก์ชัน MID จะเป็นดึงตัวอักษรจากข้อความเดิม โดยสามารถระบุตำแหน่งเริ่มต้น ของข้อความที่ต้องการดึงออกได้ ดังนั้น จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า จะสามารถดึงเอาตัวอักษรคำว่า love อย่างเดียวออกจากข้อความได้ การใช้ฟังก์ชัน MID โดยปกติมักนำฟังก์ชัน MID ไปใช้ร่วมกับฟังก์ชันอื่น ๆ เนื่องจากปัญหาของการใช้งานฟังก์ชัน MID คือ การไม่รู้ตำแหน่งเริ่มต้นที่ต้องการจะดึงกลุ่มตัวอักษรออกมา ตัวอย่างเช่น หากต้องการแยกนามสกุลออกจากชื่อ หากผู้ใช้พิมพ์ไว้ในคอลัมน์เดียวกัน จะพบว่าความยาวชื่อของแต่ละคนไม่เท่ากัน ดังนั้น ตำแหน่งที่เริ่มต้นที่จะใช้เพื่อดึงนามสกุลออกมาก็ไม่เท่ากัน จึงต้องใช้ร่วมกันกับฟังก์ชันอื่น เช่น ใช้ฟังก์ชัน MID ร่วมกันกับฟังก์ชัน FIND เพื่อหาตำแหน่งเริ่มต้นก่อน แยกนามสกุลออกมา เป็นต้น

7.2 การประยุกต์ใช้งานฟังก์ชันข้อความกับงานธุรกิจ

ฟังก์ชันในกลุ่มข้อความมีการทำงานหลากหลาย ทั้งใช้เพื่อค้นหาข้อความ แทนที่ตัวอักษร ดึงอักขระบางส่วนออกมา การประยุกต์ใช้ฟังก์ชันกลุ่มนี้การทำงานจริง ๆ มักจะใช้ร่วมกัน รวมทั้งต้องใช้ร่วมกันกับฟังก์ชันอื่น ๆ เพื่อให้สามารถได้ผลลัพธ์ตรงกับที่โจทย์ที่ต้องการหรือปัญหาในการทำงานจริง ที่เกิดขึ้น ดังนั้น ในหัวข้อนี้จะยกตัวอย่างการประยุกต์ใช้งานฟังก์ชันข้อความกับโจทย์ปัญหาธุรกิจต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

7.2.1 การเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อเดิมเป็นคำนำหน้าชื่อใหม่

การเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อนั้น เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่มักจะพบได้บ่อย ๆ ในการทำงาน จริง ๆ เช่น การได้รับการเลื่อนยศ การได้รับการเลื่อนตำแหน่ง เช่น จากเดิมเป็น ดร. แต่สามารถทำตำแหน่งทางวิชาการได้เป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คำนำหน้าชื่อ ก็จะเปลี่ยนเป็น ผศ.ดร. ดังนั้น หากต้องทำงานกับข้อมูลเหล่านี้มีปริมาณ การนำฟังก์ชันในกลุ่มข้อความมาใช้ก็จะทำให้การทำงานเกิดความถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

ตัวอย่างเช่น บริษัทแห่งหนึ่ง ต้องการให้มีการเปลี่ยนคำหน้าชื่อพนักงานจากเดิมที่บันทึกไว้ว่า คุณ ให้เปลี่ยนตามตำแหน่งที่ได้รับ โดยเงื่อนไขในการเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อเป็นดังนี้

ถ้าตำแหน่งเป็นผู้จัดการ ให้ใช้คำนำหน้าว่า ผจก.
ถ้าตำแหน่งเป็นรองผู้จัดการ ให้ใช้คำนำหน้าว่า รองผจก.
ถ้าตำแหน่งเป็นหัวหน้าแผนก ให้ใช้คำนำหน้าว่า หนผ.
ถ้าตำแหน่งเป็นหัวหน้างาน ให้ใช้คำนำหน้าว่า หนง.

รายชื่อพนักงานที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่ง		
ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
1	คุณไหมไทย ใจพะวง	ผู้จัดการ
2	คุณห่วงใย ด้วยใจจริง	รองผู้จัดการ
3	คุณนมล ประติพันธ์	หัวหน้าแผนก
4	คุณนฤมล ประสงค์ดี	หัวหน้างาน

จากข้อมูลที่กำหนดให้หากบริษัทแห่งนี้ต้องการเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อของพนักงาน สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใส่สูตรคำนวณได้ดังนี้

	A	B	C
1	ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
2	1	คุณใหมไทย ใจพะวง	ผู้จัดการ
3	2	คุณห่วงใย ด้วยใจจริง	รองผู้จัดการ
4	3	คุณนมล ประติพันธ์	หัวหน้าแผนก
5	4	คุณนฤมล ประสงค์ดี	หัวหน้างาน

1. ต้องทำการดึงเอาเฉพาะชื่อกับนามสกุลออกมาไม่เอาคำนำหน้าชื่อเดิม ดังนั้นต้องใช้ฟังก์ชันการดึงอักขระออกจากข้อความเดิม ซึ่งคำนำหน้าชื่อเดิมเป็นคำว่า คุณ ยาว 3 ตัวอักษร จึงต้องใช้ฟังก์ชัน Mid เพื่อเริ่มแยกชื่อ-นามสกุลออกเริ่มจากตำแหน่งที่ 4 และความยาวชื่อ-นามสกุลของแต่ละข้อมูลไม่เท่ากันจะแยกตัวออกมากี่ตัวอักษรนั้น สามารถใช้ฟังก์ชั่น LEN เพื่อนับความยาวได้

2. ใส่คำนำหน้าชื่อตามตำแหน่งที่ได้รับ จากโจทย์สามารถใช้ Vlookup เพื่อระบุคำนำหน้าชื่อของแต่ละตำแหน่ง และนำไปเชื่อมโดยการใส่เครื่องหมาย & กับชื่อ-นามสกุลที่ตัดออกมาได้

รูปที่ 7.1 แสดงตัวอย่างข้อมูลคำนำหน้าชื่อ-สกุลที่ต้องการเปลี่ยนคำนำหน้า

การวิเคราะห์ค่าตัวแปรเพื่อใส่สูตรการค้นหา

1. การใส่สูตรเพื่อดึงเอาเฉพาะชื่อกับนามสกุลออกมาไม่เอาคำนำหน้าชื่อเดิม คำนำหน้าชื่อเดิมเป็นคำว่า คุณ ยาว 3 ตัวอักษร จึงต้องใช้ฟังก์ชัน MID เพื่อเริ่มแยกชื่อ-นามสกุลออกเริ่มจากตำแหน่งที่ 4 และความยาวชื่อ-นามสกุลของแต่ละข้อมูลไม่เท่ากันจะแยกตัวออกมากี่ตัวอักษรนั้น สามารถใช้ฟังก์ชัน LEN เพื่อนับความยาวโดยหักคำนำหน้าชื่อ 3 ตัวออก

2. ใส่คำนำหน้าชื่อตามตำแหน่งที่ได้รับ จากโจทย์สามารถใช้ VLOOKUP เพื่อระบุคำนำหน้าชื่อของแต่ละตำแหน่ง โดยการสร้างตารางข้อมูลคำตอบ Table Array เพิ่มขึ้นมาโดยวิเคราะห์จากโจทย์เป็นดังนี้

สูตรการคำนวณ
=MID(B2,4,LEN(B2)-3)

	G	H
1	ตำแหน่ง	คำนำหน้าที่ใช้
2	ผู้จัดการ	ผจก.
3	รองผู้จัดการ	รองผจก.
4	หัวหน้าแผนก	หนผ.
5	หัวหน้างาน	หนง.

และใส่สูตรเพื่อให้ได้ค่าคำหน้าชื่อใหม่

สูตรการคำนวณ
=VLOOKUP(C2,$G$2:$H$5,2,0)

3. นำคำนำหน้าชื่อใหม่ที่ได้มาเชื่อมกับชื่อ-นามสกุล ที่ตัดคำหน้าชื่อเดิมออกโดยใช้เครื่องหมาย &

สูตรการคำนวณ

=VLOOKUP(C2,$G$2:$H$5,2,0)&MID(B2,4,LEN(B2)-3)

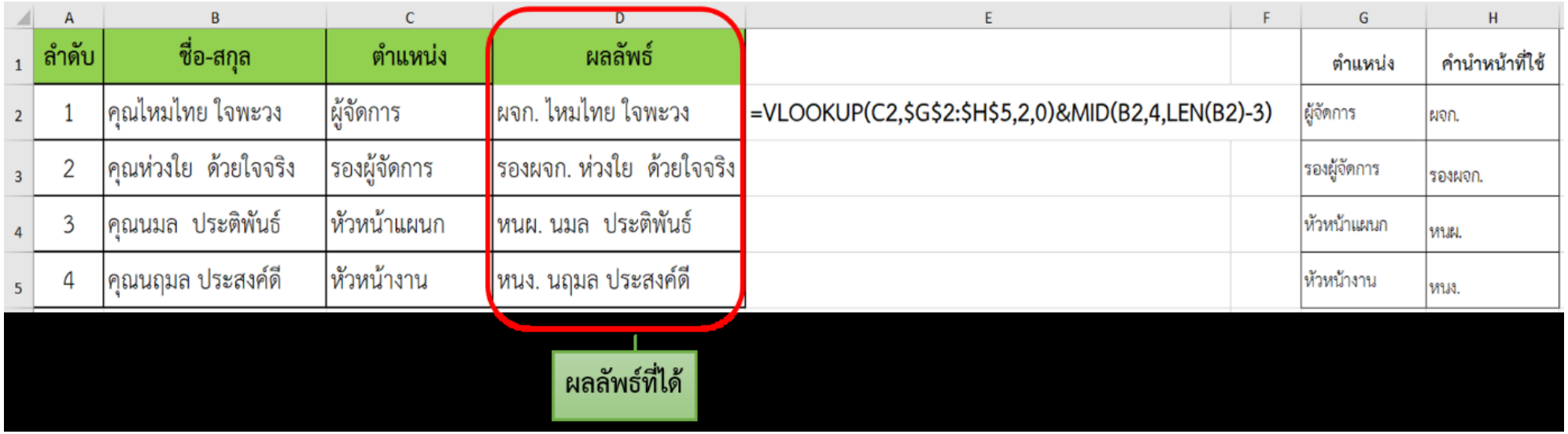

	A	B	C	D	E	F	G	H
1	ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ผลลัพธ์			ตำแหน่ง	คำนำหน้าที่ใช้
2	1	คุณไหมไทย ใจพะวง	ผู้จัดการ	ผจก. ไหมไทย ใจพะวง	=VLOOKUP(C2,$G$2:$H$5,2,0)&MID(B2,4,LEN(B2)-3)		ผู้จัดการ	ผจก.
3	2	คุณห่วงใย ด้วยใจจริง	รองผู้จัดการ	รองผจก. ห่วงใย ด้วยใจจริง			รองผู้จัดการ	รองผจก.
4	3	คุณนมล ประติพันธ์	หัวหน้าแผนก	หนผ. นมล ประติพันธ์			หัวหน้าแผนก	หนผ.
5	4	คุณนฤมล ประสงค์ดี	หัวหน้างาน	หนง. นฤมล ประสงค์ดี			หัวหน้างาน	หนง.

รูปที่ 7.2 แสดงตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชันเพื่อเปลี่ยนจากคำนำหน้าชื่อเดิมเป็นคำนำหน้าชื่อใหม่

เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า ผลลัพธ์จากการใส่สูตรจะปรากฏผลลัพธ์ที่มีการเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อใหม่ที่ถูกต้องตามตำแหน่งที่ได้รับ

7.2.2 การแยกนามสกุลออกจากชื่อ

ตัวอย่างเช่น บริษัทแห่งหนึ่งมีการบันทึกข้อมูลคำนำหน้าชื่อ ชื่อและนามสกุลพนักงานไว้ในคอลัมน์เดียวกัน ซึ่งทำให้ยากต่อการค้นหาข้อมูล ดังนั้น จึงต้องการแยกเก็บข้อมูลเหล่านี้ให้อยู่คนละคอลัมน์ จากข้อมูลที่กำหนดให้หากบริษัทแห่งนี้แยกคอลัมน์ในการเก็บข้อมูลคำนำหน้าชื่อ ชื่อและนามสกุล สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใส่สูตรคำนวณได้ดังนี้

	A	B	C	D	E
1	ลำดับ	ชื่อ-สกุล	คำนำหน้าชื่อ	ชื่อ	นามสกุล
2	1	นายไหมไทย ใจพะวง	ตำแหน่งเคาะวรรคใช้		
3	2	นางห่วงใย ด้วยใจจริง	แยกชื่อกับนามสกุล		
4	3	นางสาวนมล ประติพันธ์			
5	4	นางนฤมล ประสงค์ดี			

1. การดึงเอาเฉพาะคำนำหน้าชื่อออกมานั้นจะเป็นตัดคำออกทางซ้ายมือดังนั้นจึงต้องฟังก์ชัน Left แต่จำนวนคำนำหน้าชื่อที่ดึงออกมาไม่เท่ากัน เช่น ถ้าคำนำหน้าชื่อเป็น นางสาว จึงกลุ่มตัวอักษรออกมาจำนวน 6 ตัว ถ้าคำนำหน้าชื่อเป็น นาย กับ นาง จะดึงกลุ่มตัวอักษรออกมาจำนวน 3 ตัว ดังนั้นต้องมีการนำฟังก์ชัน IF เข้ามาใช้ร่วมด้วย

2. การดึงเอาเฉพาะชื่อนั้นต้องดึงกลุ่มตัวอักษรต้องมีการกำหนดตำแหน่งเริ่มต้นของการดึงไม่สามารถดึงจากทางซ้ายสุดจึงต้องใช้ฟังก์ชัน Mid และตำแหน่งเริ่มต้นในการดึงชื่อออกมานั้นก็ไม่เหมือนกันต้องพิจารณาจากคำนำหน้าชื่อ ดังนั้นจึงต้องใช้ฟังก์ชัน IF ร่วมด้วย และจำนวนตัวอักษรที่ต้องการดึงชื่อออกมานั้น แต่ละชื่อก็ยาวไม่เท่ากัน ต้องใช้ตำแหน่งเคาะวรรคมาช่วยเพื่อดูว่าสิ้นสุดการพิมพ์ชื่อ จึงต้องใช้ร่วมกันกับฟังก์ชัน Find ด้วยเพื่อหาตำแหน่งเคาะวรรค

3. การดึงเอาเฉพาะนามสกุลต้องดึงกลุ่มตัวอักษรโดยมีการกำหนดตำแหน่งเริ่มต้นอของการดึงจึงต้องใช้ฟังก์ชัน Mid และเนื่องจากชื่อแต่ละคนยาวไม่เท่ากัน การจะรู้ตำแหน่งเริ่มต้นของการเริ่มพิมพ์นามสกุลนั้น ต้องใช้ฟังก์ชัน Find มาร่วมด้วยเพื่อหาตำแหน่งของเคาะวรรค

การวิเคราะห์ค่าตัวแปรเพื่อใส่สูตรการค้นหา

1. การใส่สูตรเพื่อดึงเอาเฉพาะคำนำหน้าชื่อออกมานั้น จะเป็นการตัดคำออกทางซ้ายมือ ดังนั้น จึงต้องฟังก์ชัน LEFT แต่จำนวนคำนำหน้าชื่อที่ดึงออกมาไม่เท่ากัน เช่น ถ้าคำนำหน้าชื่อเป็น นางสาว ดึงกลุ่มตัวอักษรออกมาจำนวน 6 ตัว ถ้าคำนำหน้าชื่อเป็น นาย กับ นาง จะดึงกลุ่มตัวอักษรออกมาจำนวน 3 ตัว ดังนั้น ต้องมีการนำฟังก์ชัน IF เข้ามาใช้ร่วมด้วย

สูตรการคำนวณ

```
=IF(LEFT(B2,6)="นางสาว",LEFT(B2,6),LEFT(B2,3))
```

2. การดึงเอาเฉพาะชื่อนั้น ต้องดึงกลุ่มตัวอักษรต้องมีการกำหนดตำแหน่งเริ่มต้นของการดึง ไม่สามารถดึงจากทางซ้ายสุด จึงต้องใช้ฟังก์ชัน MID และตำแหน่งเริ่มต้นในการดึงชื่อออมานั้น ก็ไม่เหมือนกันต้องพิจารณาจากคำนำหน้าชื่อ ดังนั้น จึงต้องใช้ฟังก์ชัน IF ร่วมด้วย และจำนวนตัวอักษร ที่ต้องการดึงชื่อออกมานั้น แต่ละชื่อก็ยาวไม่เท่ากัน ต้องใช้ตำแหน่งเคาะวรรคมาช่วยเพื่อดูว่าสิ้นสุด การพิมพ์ชื่อ จึงต้องใช้ร่วมกันกับฟังก์ชัน FIND ด้วยเพื่อหาตำแหน่งเคาะวรรค

สูตรการคำนวณ

```
=IF(C2="นางสาว",MID(B2,7,FIND(" ",B2)-6),MID(B2,4,FIND(" ",B2)-3))
```

จากสูตรจะเห็นได้ว่าการใช้คำสั่ง FIND เพื่อตำแหน่งของเคาะวรรคนั้น เมื่อหาตำแหน่งของ เคาะวรรคได้แล้วควรต้องลบออกจำนวนของคำนำหน้าชื่อ เพื่อให้ความยาวของชื่อจริง ๆ ที่ต้องการ ดึงออกมา

3. การดึงเอาเฉพาะนามสกุล ต้องดึงกลุ่มตัวอักษรโดยมีการกำหนดตำแหน่งเริ่มต้นของการดึง จึงต้องใช้ฟังก์ชัน MID และเนื่องจากชื่อแต่ละคนยาวไม่เท่ากัน การจะรู้ตำแหน่งเริ่มต้นของการเริ่มพิมพ์นามสกุลนั้น ต้องใช้ฟังก์ชัน FIND มาร่วมด้วยเพื่อหาตำแหน่งของเคาะวรรค

สูตรการคำนวณ

=MID(B2,FIND(" ",B2)+1,50)

จากสูตรจะเห็นได้ว่าจะไม่สามารถทราบความยาวของนามสกุลที่ต้องการดึงออกมาได้ว่าที่ตัวอักษรดังนั้น จึงสามารถใช้เป็นตัวเลขประมาณค่าไปกว้างก็ได้ เช่น 50 ตัวอักษร เป็นต้น เพราะหลังจากนามสกุล ก็เป็นค่าว่างไม่มีข้อมูลอะไร

	A	B	C	D	E	F	G	H
1	ลำดับ	ชื่อ-สกุล	คำนำหน้าชื่อ	ชื่อ	นามสกุล			
2	1	นายไหมไทย ใจพะวง	นาย	ไหมไทย	ใจพะวง			
3	2	นางห่วงใย ด้วยใจจริง	นาง	ห่วงใย	ด้วยใจจริง			
4	3	นางสาวนมล ประติพันธ์	นางสาว	นมล	ประติพันธ์			
5	4	นางนฤมล ประสงค์ดี	นาง	นฤมล	ประสงค์ดี			
6		สูตรดึงคำนำหน้าชื่อ	=IF(LEFT(B2,6)="นางสาว",LEFT(B2,6),LEFT(B2,3))					
7		สูตรดึงชื่อ		=IF(C2="นางสาว",MID(B2,7,FIND(" ",B2)-6),MID(B2,4,FIND(" ",B2)-3))				
8		สูตรดึงนามสกุล			=MID(B2,FIND(" ",B2)+1,50)			

ผลลัพธ์ที่ได้

รูปที่ 7.4 แสดงตัวอย่างการใช้ฟังก์ชันเพื่อแยกคำนำหน้าชื่อ ชื่อและนามสกุล

7.3 สรุป

ฟังก์ชันที่ใช้จัดการกับข้อความนั้น เป็นฟังก์ชันในกลุ่มข้อความโดยฟังก์ชันข้อความ สามารถแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มย่อย ๆ เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจและใช้งาน

- ฟังก์ชันแปลงตัวเลขเป็นข้อความ ได้แก่ ฟังก์ชัน BAHTTEXT, ฟังก์ชัน TEXT, ฟังก์ชัน VALUE, ฟังก์ชัน CHAR
- ฟังก์ชันจัดการเกี่ยวกับข้อความ ได้แก่ ฟังก์ชัน LOWER, ฟังก์ชัน UPPER, ฟังก์ชัน PROPER, ฟังก์ชัน LEN, ฟังก์ชัน TRIM, ฟังก์ชัน TEXTJOIN
- ฟังก์ชันค้นหาและแทนที่ข้อความ ได้แก่ ฟังก์ชัน FIND, ฟังก์ชัน SEARCH, ฟังก์ชัน REPLACE,ฟังก์ชัน SUBSTITUTE
- ฟังก์ชันใช้ดึงอักขระบางส่วนจากข้อความ ได้แก่ ฟังก์ชัน LEFT, ฟังก์ชัน RIGHT, ฟังก์ชัน MID

โดยฟังก์ชันในกลุ่มนี้จะช่วยให้การทำงานกับข้อความ ทำได้สะดวกและง่ายดายมากยิ่งขึ้น รวมทั้งช่วยแก้ไขข้อมูลประเภทข้อความให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น

ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดบทที่ 7 ในห้อง Google Classroom